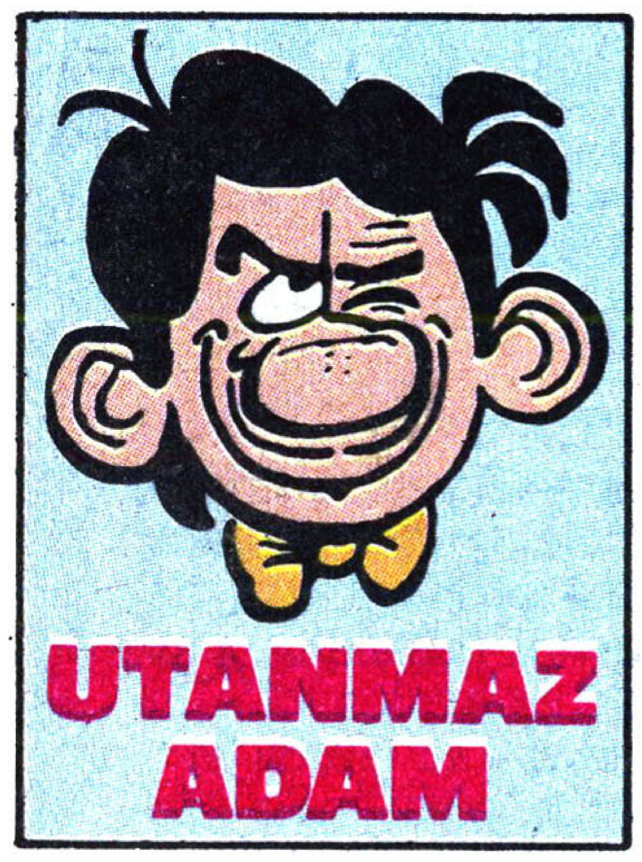

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı:
1500 Lira
(KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 124

12 Eylül 1991

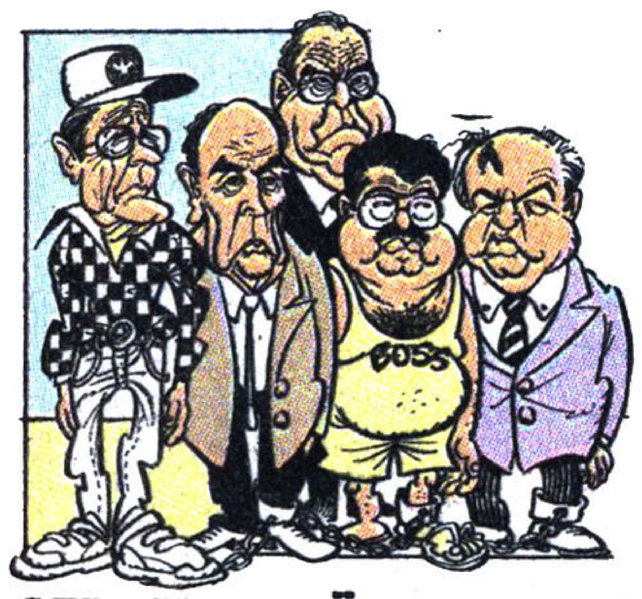

SERVET VE GÜRCAN'DAN
KOMPLEKS GEZEGENİ

•

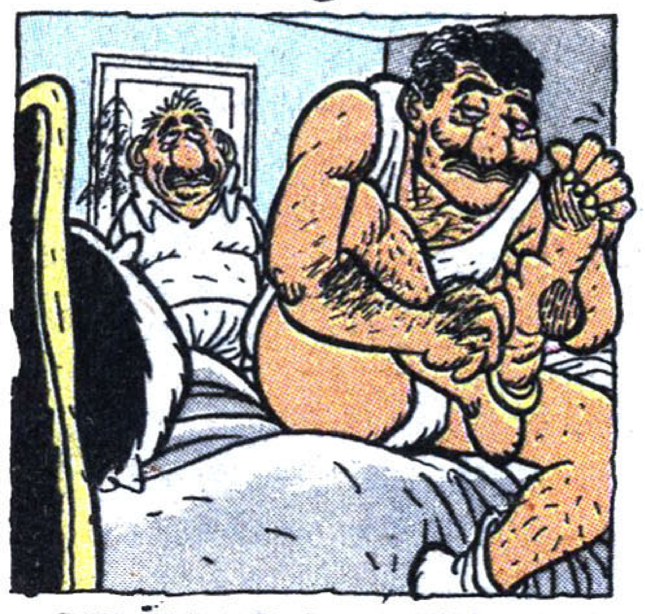

SELİM VE ŞEVKET'DEN
DAĞINIK

•

SEFA SOFUOGLU'NDAN
HEY TAKSİ

•

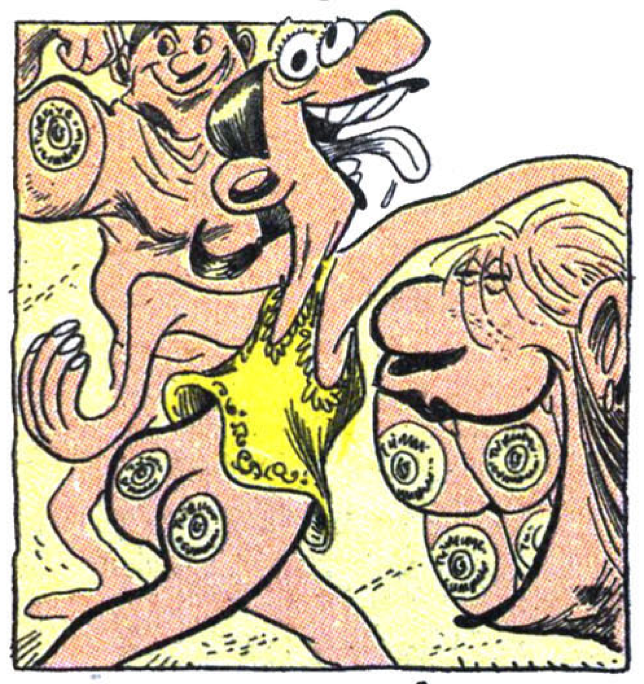

ZAFER TEMOÇİN'DEN
BİR DAHA GELİR Mİ ACABA?

•

SUAT GÖNÜLAY'DAN
Sİ.. Sİ.. SİNİR

DIGIL REKLAMCILIK SUNAR:

OYUNUZU CAN SEMPATİ'YE
(ASIL ADI MUHİTTİN TOKMAKÇAKAROĞLU)
VERİNİZ!..

MİKRO MAGANDA

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

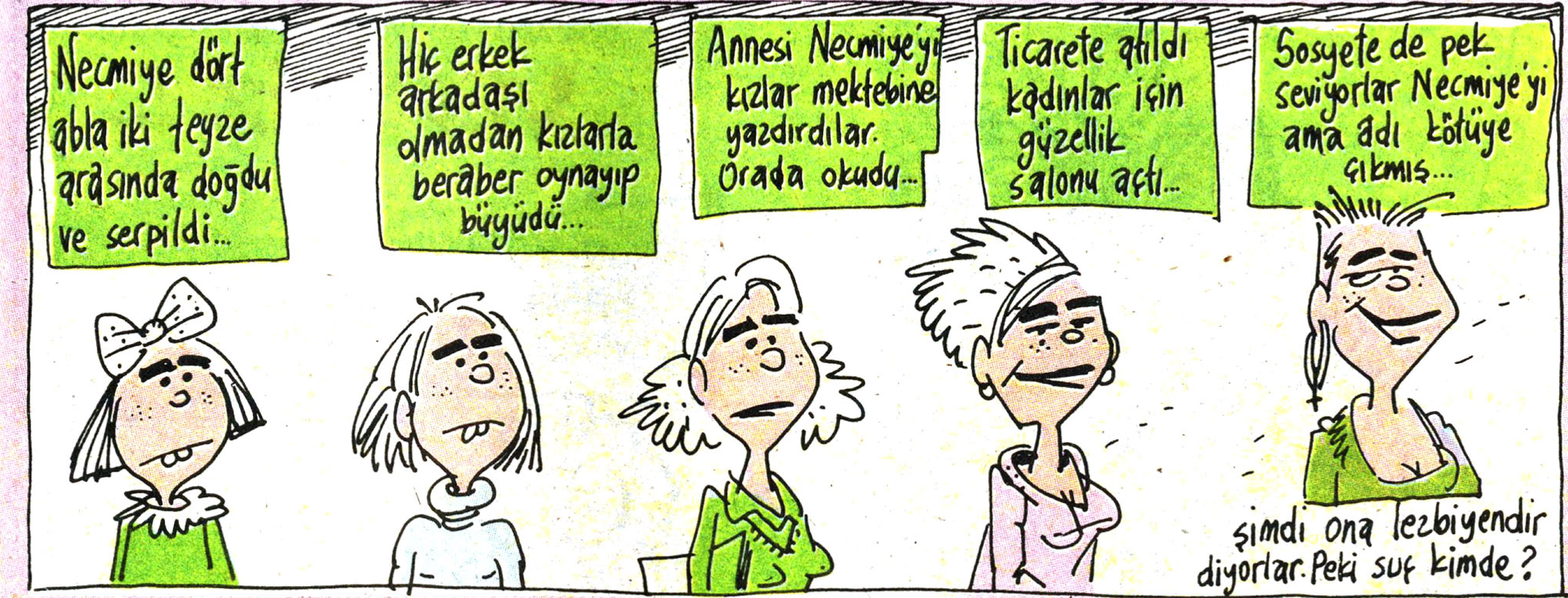

TEHLİKE–İ REFİK

ÖZET: Refik'i ziyarete gelen bir meçhul, dünyanın tehlikede olduğunu söyler, fakat gerisini getiremeden öldürülür... Tek ipucu adamın üzerinden çıkan haritadır...

● SUAT GÖNÜLAY

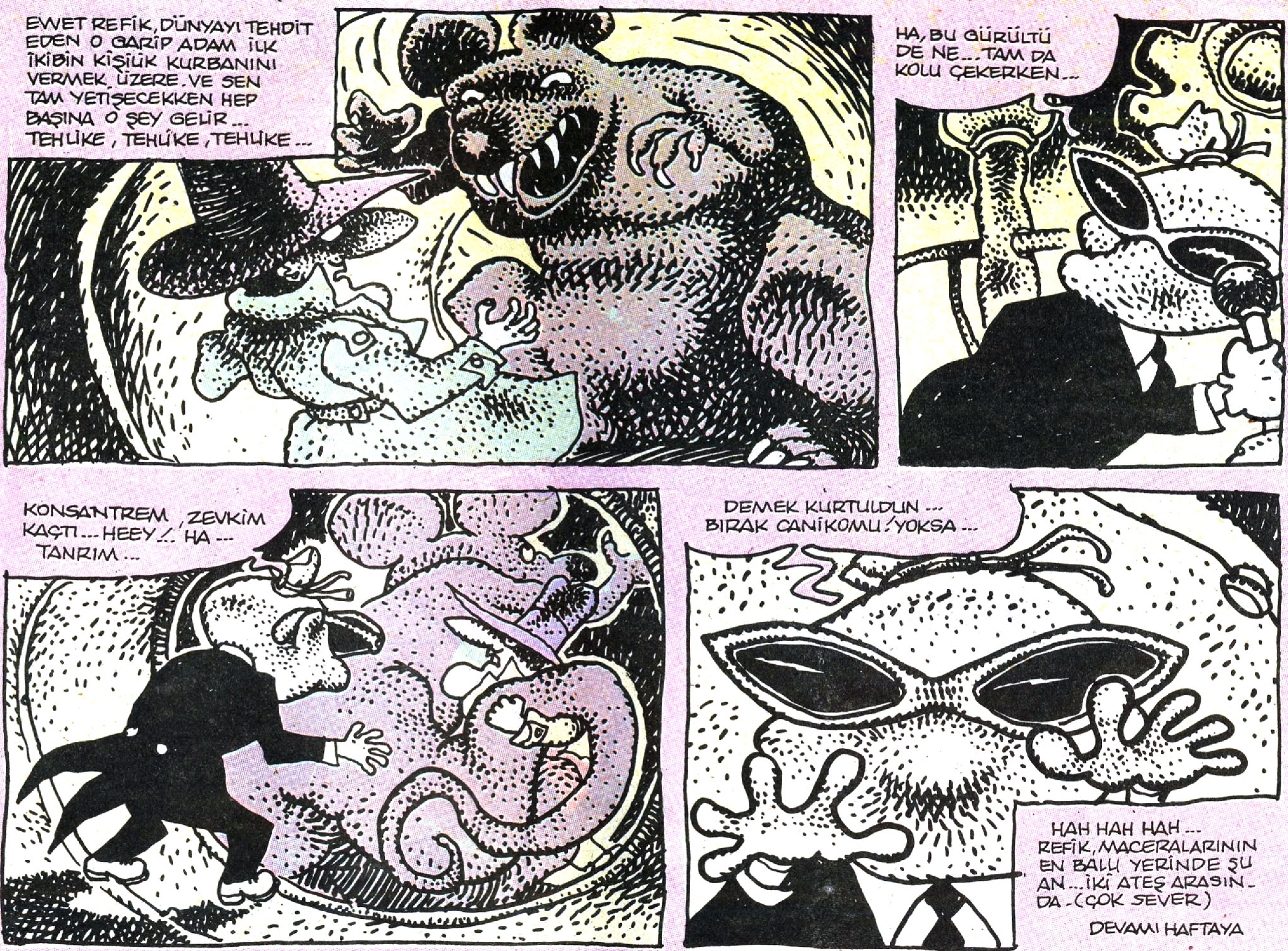

Dıgıl

Sevgili Dıgıl;

1982 yılında Ankara'da yatılı okumaya başladım. Ne çok umutlarım vardı. Ama bunların hepsi söndü. Okula nedendir bilinmez belirli gazeteler alınıyordu. Mizah dergisi okumak suçtu. Dayak vardı, baskı vardı, acı vardı.

Birgün aramalarda dolabımda "Sokak Kızı" adlı bir çocuk klasiği bulundu. Müdür bu kitabı "Fırıncının Kızı" adlı kitap olarak algılamış. Bu kitap yüzünden dayak yedim. Ve o yıl sınıfta bırakıldım.

Ne çok ağlamıştım, intihar etmeyi bile düşünmüştüm. Ama dayandım, direndim. Okul sonunda bitti.

Okulun yöneticileri bu arada dağıldı.

Beni cezalandıran müdür sürücü kursu açmış. Daha sonra da Ankara'dan milletvekili adaylığını koymuş.

DIGIL'cı kardeşlerim o yılları nasıl unuturum. Söyleyin!... İçimde unutulmaz bir sızıdır, kanar durur. Binlerce öğrenci aynı dertlerle boğuşmaya devam ediyor.

Buradan tüm DIGIL'cılara sesleniyorum. O okul yıllarını yazalım, gerçekleri yansıtalım. Ki insana sevgiyle yaklaşılsın. Tüm dostlara esenlikler.

O yıllarda yazdığım bir dizeyle sizlere mektubumu bitiriyorum.

Gökkuşağı gibi renklensin
Saat tiktakları gibi...
Çarptığınca direnşin.

İbrahim Ormancı
Bornova – İZMİR

●

İbrahim sizi yepyeni ama çok yazılmış, çizilmiş bir konuda yazışmaya davet ediyor. Hodri meydan.

Şimdiden sizlerden gelecek mektupları tahmin ediyoruz. Okul yıllarına ait acı, tatlı, kederli, neşeli mektuplarınızı bekliyoruz.

Eğitim üzerine yazacağınız yazıları yetkili kişilere göndermeyi planlıyoruz. Amacımız bu tip sorunların çözülmesi ve bazı sorunları takip eden bir takım kurumların olduğunu yetkililere göstermektir.

● ● ●

İlban Ertem'in ilk çizgi roman albümü **"VİCDAN"** İletişim Yayınları'ndan çıktı. Zevkle okuyacaksınız!...

Dıgıl
YIL: 3 – SAYI: 124
12 EYLÜL 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 24.700 TL. - 6 AYLIK: 49.400 TL. 12 AYLIK: 98.800 TL. TEL: 550 25 04-6 HAT

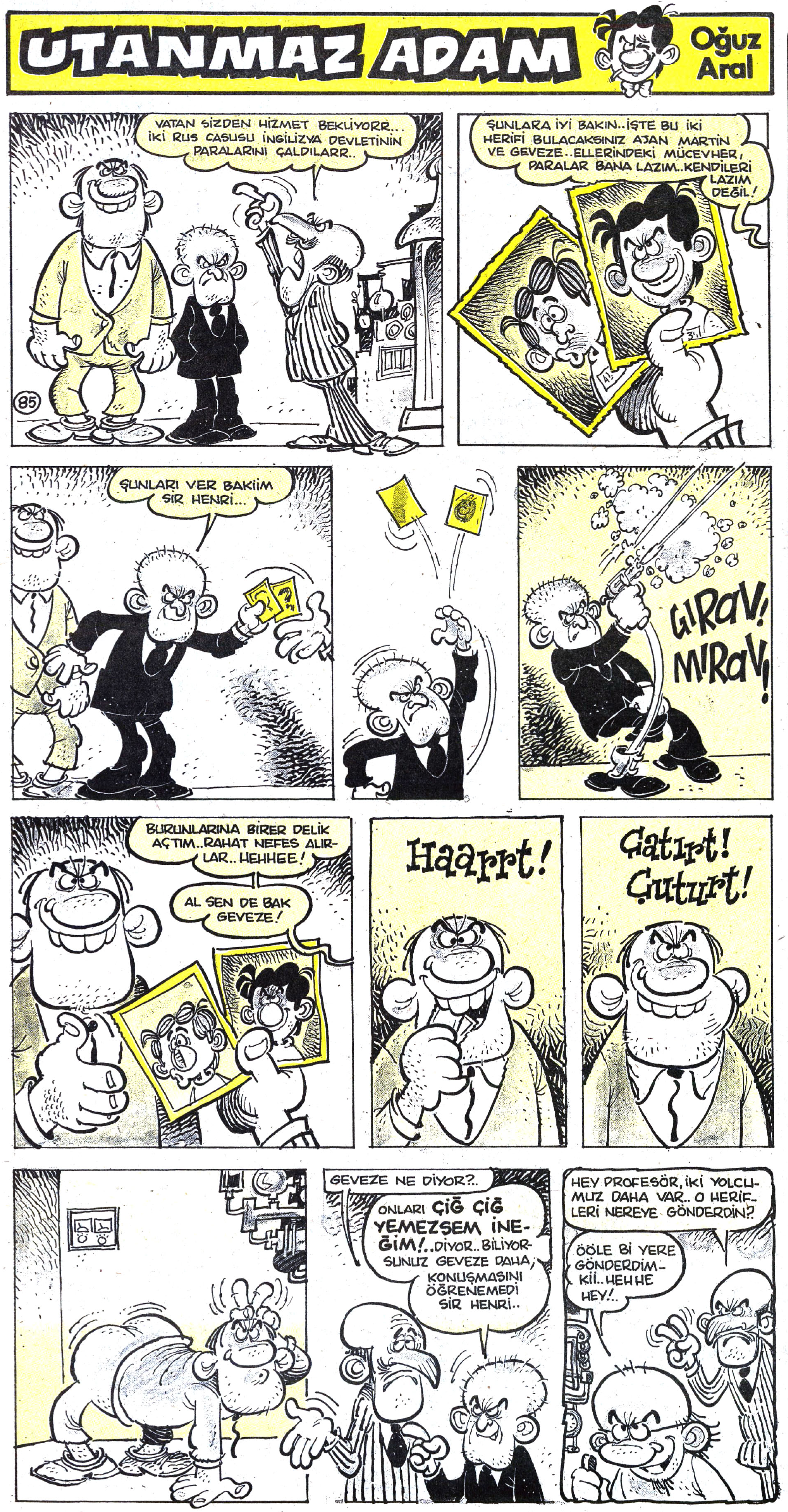
UTANMAZ ADAM
Oğuz Aral
VATAN SİZDEN HİZMET BEKLİYORR... İKİ RUS CASUSU İNGİLİZYA DEVLETİNİN PARALARINI ÇALDILARR..
85
ŞUNLARA İYİ BAKIN.. İŞTE BU İKİ HERİFİ BULACAKSINIZ AJAN MARTİN VE GEVEZE.. ELLERİNDEKİ MÜCEVHER, PARALAR BANA LAZIM.. KENDİLERİ LAZIM DEĞİL!
ŞUNLARI VER BAKİİM SİR HENRİ...
GIRAV! MIRAV!
BURUNLARINA BİRER DELİK AÇTIM.. RAHAT NEFES ALIRLAR.. HEHHEE!
AL SEN DE BAK GEVEZE!
Haarrt!
Çatırt! Çuturt!
GEVEZE NE DİYOR?..
ONLARI ÇİĞ ÇİĞ YEMEZSEM İNEĞİM!.. DİYOR.. BİLİYORSUNUZ GEVEZE DAHA KONUŞMASINI ÖĞRENEMEDİ SİR HENRİ..
HEY PROFESÖR, İKİ YOLCUMUZ DAHA VAR.. O HERİFLERİ NEREYE GÖNDERDİN?
ÖÖLE Bİ YERE GÖNDERDİMKİİ.. HEHHEHEY!..

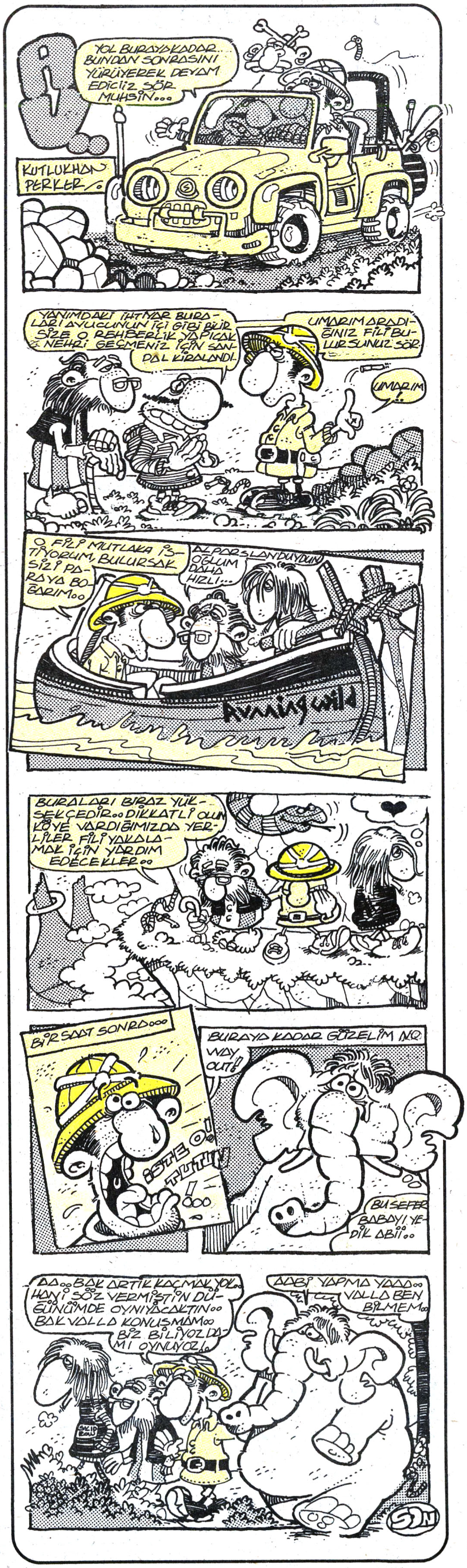
YOL BURAYA KADAR.. BUNDAN SONRASINI YÜRÜYEREK DEVAM EDİCİİZ SÖR MUHSİN...
KUTLUKHAN PERKER
YANIMDAKİ İHTİYAR BURALARI AVUCUNUN İÇİ GİBİ BİLİR SİZE O REHBERLİK YAPICAK NEHRİ GEÇMENİZ İÇİN SANDAL KİRALANDI.
UMARIM ARADIĞINIZ FİLİ BULURSUNUZ SÖR.
UMARIM!
O FİLİ MUTLAKA İSTİYORUM, BULURSAK SİZİ PARAYA BOĞARIM..
ALPARSLAN DUYDUN OĞLUM DAHA HIZLI...
BURALARI BİRAZ YÜKSEKÇEDİR.. DİKKATLİ OLUN KÖYE VARDIĞIMIZDA YERLİLER FİLİ YAKALAMAK İÇİN YARDIM EDECEKLER..
BİR SAAT SONRA...
İŞTE O! TUTUN!
BURAYA KADAR GÜZELİM NO WAY OUT!
BU SEFER BABAYI YEDİK ABİİ..
AA.. BAK ARTIK KAÇMAK YOK.. HANİ SÖZ VERMİŞTİN DÜĞÜNÜMDE OYNIYACAKTIN.. BAK VALLA KONUŞMAM..
BİZ BİLİYOZ DAMI OYNUYOZ!..
AABİ YAPMA YAAA.. VALLA BEN BİLMEM..
SON

ÖYKÜ

KIRIK ÇARKLI DEVİNİM

Ertan Türkmen

Kırmızı puanlı paçalı donun puanlarını kesip yeni badanalanmış duvara serpiştirmem elbette ki çocukca bir davranıştı. Ama büyüdüğümü ya da kocaman adam olduğumu göstermenin başka yolu yoktu ki. Gerçi, kırmızı puanların arkasını parafe edip yazışmak isteyen kızların açık adreslerine postalayabilirdim. Ama henüz okuma-yazma bilmeyen bir yumurcağın puanların arkasına imza atamaması da doğaldı hani... Ayrıca, banyo çıkışında kırmızı puanlı paçalı donunu bulamayan babamın da beni dövmesi gerekmezdi. En azından bornozunu giydikten sonra dövebilirdi...

Banyodan çıktığında, "Ulan, sen benim en sevdiğim donumu nasıl hiç edersin haaa," diye beni uyandırdığında suratıma şık bir yumruk darbesi de indirmeyi ihmal etmemişti o gün... Ben de, "Ama babacık... boynozunu giysen... utanıyoyum... koykuyoyum da..." diye onu çıplak olduğuna ikna etmeye çalışmıştım. Ama, "Sus lan, piç kurusu... Annen de bugün evden kaçtı zaten..." diye cevap vererek ikna olmak istemediğini belirtmişti o da... -Annemin nakliyat şirketi kurmak için bir kamyon şoförüyle evden kaçmış olması ve bu yüzden babamın da -benden başka- dövecek kimsesinin kalmaması özelve karıştırılmaması gereken bir konudur. Ve de kimseyi ilgilendirmez.-

Sosyal ilişkileri zayıf olan babamla ilk ve son ve sıcak ilişkinin tohumları böyle serpilmişti işte. Doğumumdan dört yıl sonrasına rastlasa bile. Bunun beni oldukça duygulandırdığını söyleyebilirim. Akıttığım gözyaşlarını hâlâ unutamam. Ne de olsa ilk göz yaşlarıydı...

Neyse, banyo kapısında başlayan sıcak devinim, şık yumruklarla süslenerek yatak odasına taşınmıştı. Babam, bir vurduğu yere bir daha dokunmuyordu. Moraran yerleri bırakıyor, boşlukları dolduruyordu. Yavaş yavaş 'yeni bir canlı türü' olarak tarihteki yerimi aldığımı düşünürken güdümlü bir yumruk darbesiyle ayaklarım yerden kesildi. Havada bir ters bir düz salto ve dört burgu yaptıktan sonra kafamı sanatçı estetiğiyle komodinin kenarına çarptım. Bu görülmesi gereken muhteşem bir sahneydi... Komodinin üstündeki çerçeveli resmin de gözümü kör etmek istercesine düşmesi ise o kadar ilgi çekici değildi.

Saldırgan eğilimli yıkıcı dürtülerini doyurmak istemesi babamın en doğal hakkıydı. Ve psikologlarca da onaylanabilirdi. Ama annemin 'dayak yeme sorumluluğunu' üstlenmeye hazır değildim henüz. Oldukça sinirlenmiştim. Kızgınlığımı yatıştırmam gerekiyordu. Hemen koca bir çivi bulup kendimi dışarı attım. Hırsımı almak için kapı önüne park etmiş arabaları çiziktirmeye başladım. Moralimin bozuk olduğu anlarda çok sık başvurduğum bir yoldu bu. Camlarını tuz-buz ettim... Lastiklerini patlattım...

Arabalarla bu şekilde şakalaşırken daha ileri gitmek için nasıl da dayanılmaz bir istek duymuştum. Hareket halindeki bir arabanın lastiğini patlatsam daha da mutlu olacağımdan nasıl da emindim. Ama hastanede gözümü açtığımda da bu isteğin ahmakça bir duygu olduğunu onaylamıştım tabii... Daha sonra, babam da hastaneye ziyarete gelirken bir trafik kazasında şehit düşmüştü... Zavallı babacığım benim. Beni hem döver, hem de döverdi...

Sırt üstü uzandığım yatakta gözlerimi yeni badanalanmış duvarlarda dolaştırırken belge niteliğindeki bu anıları hatırlamam babama çok şey borçlu olduğuma kanıttır. Babamdan yediğim ilk ve son olan bilimsel dayağın şu anki mesleki kariyerimin temel taşını oluşturacağını kim bilebilirdi...

Yarın şubeye gelecek suçluyu konuşturmak için uygulayacağım 'kötek' planlarına son rötuşları atarken uyumuşum...

BİTTİ

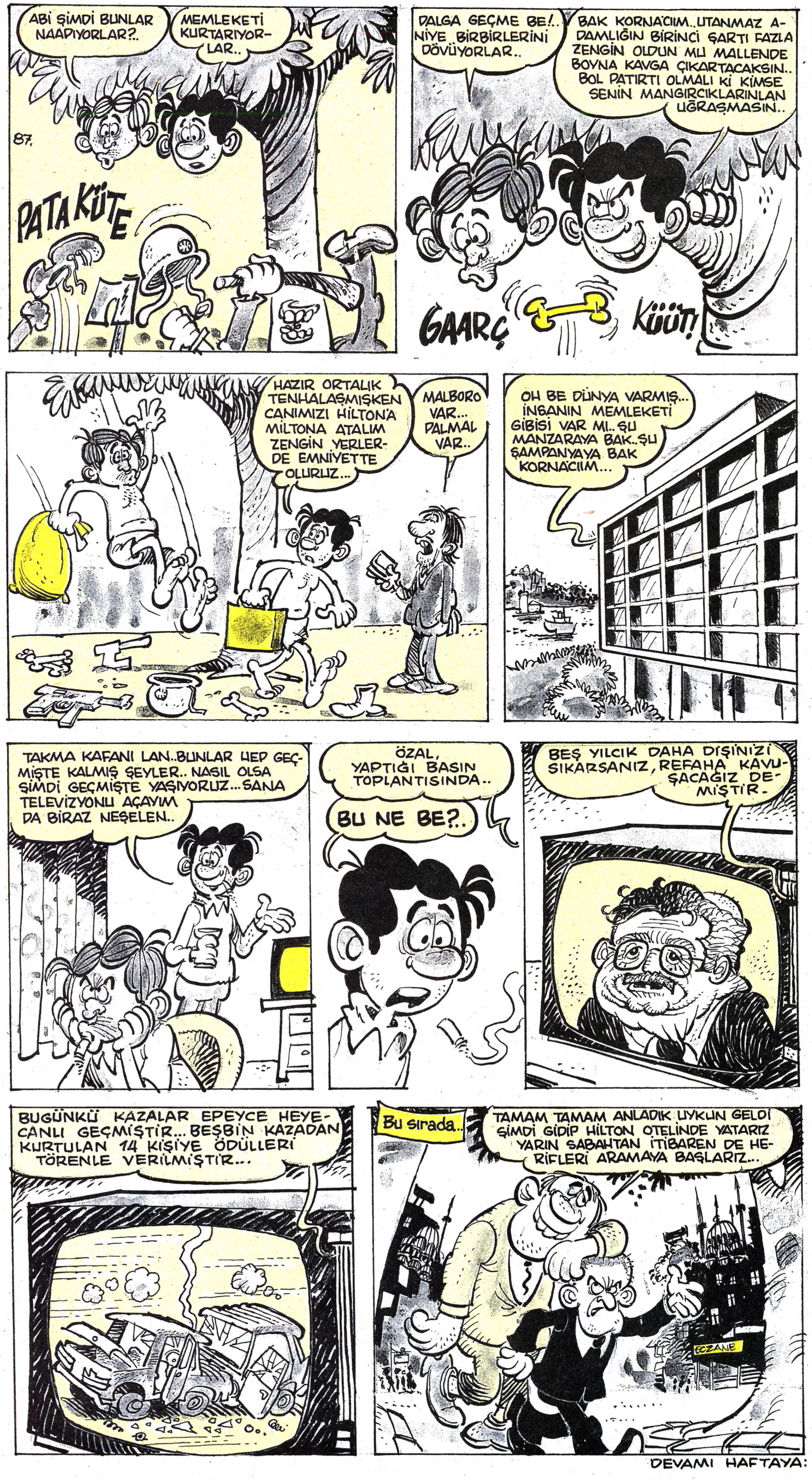

DEVAMI HAFTAYA:

1991 GÜZ ETKİNLİKLERİ

(bir takım şeyler)

STOP!...

İçişleri Bakanlığı'na!...
4 Eylül Çarşamba günü
stop!...
bir grup sivil polis
stop!...
MSÜ Güzel Sanatlar Akademisi'ne geldiler...
stop!...
Akademi'nin öğrencilerinden
stop!...
18 yaşındaki Seher Şahin'i kovalamaya başladılar...
stop!...
Sonra Seher, okulun üçüncü katından düştü...
stop!...
Şimdi Seher yoğun bakımda...
stop!...
Seher ordan nasıl düştü?...
stop!...
Peki Seher'in gözleri düşünce mi mosmor oldu?...
stop!...
Vücudundaki dayak izleri?...
stop!...
Seher'i kimler attı aşağıya?...
stop!... stop!... stop!...

onların ayakları
öyle büyüktü ki,
ayakkabılıkları
"bebek toplu mezarlığı"
gibiydi...

rap – rap – rap
dağınık yatak
yorgun döşek
yatıyorum
yorgan - döşek
gürültü etme
eşşoleşşek
çok caz aşık
usandırır...
saat sabahın
dört buçuğu
tir tir titrerim
giymişim goçuğu
kapa şu teybi
"eros"pu çocuğu
çok caz aşık
usandırır...

Sessizce
synz snyr bylr!...
yrm km'd dflp
gdcksnz!...
szdn krtlcğz ps hrflr!...
z kld, çk z kld!...

bizim kız
evden kaçmış hanım...
bi de not bırakmış...
önce artist olucakmış...
sonra da politikaya
atılıcakmış!...

müzik müziktir...
yeter ki **"sykek de gidek"** olmasın...
roger **water**, ruhi **su**
hiç farketmez...
yeter ki pet şişede olmasın...

cinsel konular uzmanı arthur stone diyor ki:
gençler, o iş 4 şekilde yapılır...
el müteharrik kıç sabit,
kıç müteharrik el sabit,
her ikisi de müteharrik,
her ikisi de sabit!...
(müteharrik = hareketli)

"Bir kedim bile yok!..." diyenler... Artık sizin de bir kediniz var... İlhan Ertem'in **"Vicdan"** (Maceraların Kedisi) adlı çizgi roman albümü çıktı... Kaçırmaya gelmez!...

mahşerin dört aşçısı
zil acı acı çala
sabahın köründe uyanak
karnımız hâlâ guruldu yor ola
kapıcı geldi sanak
kapıyı açak, bir de ne görek
postacı gelmiş ola, şaşırak
bir koli uzata, imza atak
koliyi alak, heyecanlanak
postacıya elma şekeri verek
koliyi açak, sevinçten haykırak
çeşit çeşit meyveler görek
çikita muz, ananas, kivi
tropikal bir haz duyak
yere çöküp yiyek, sevinek
kolinin dibinde bir de kâğıt görek
kayıp olan arkadaşımız bize not yaza
kendisi Afrika'da ola
önce sevinek, sonra üzülek
kâğıdı da yiyek,
telefon çala, arkadaşımız araya
bizi Afrika'ya çağıra
gelin çölde çay içek, kek yiyek diye
gitsek mi gitmesek mi, bilemeyek
hazırlıklara başlayak
kahvaltımızı edek, süt içek
ufak ufak yola koyulak...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
(ava gider, avlanır)

YEDİNCİ VİTES

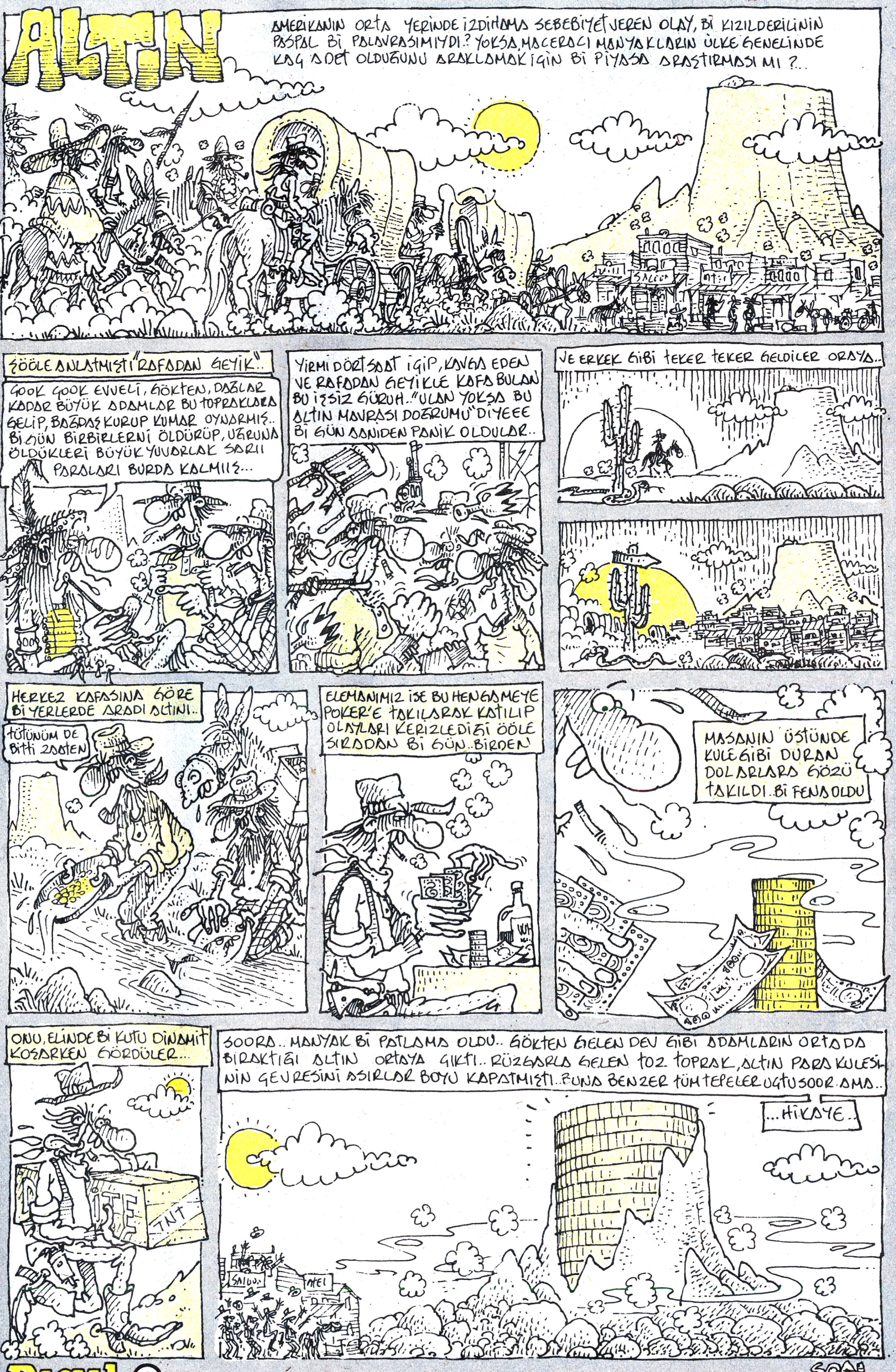

Yavuz Hakan

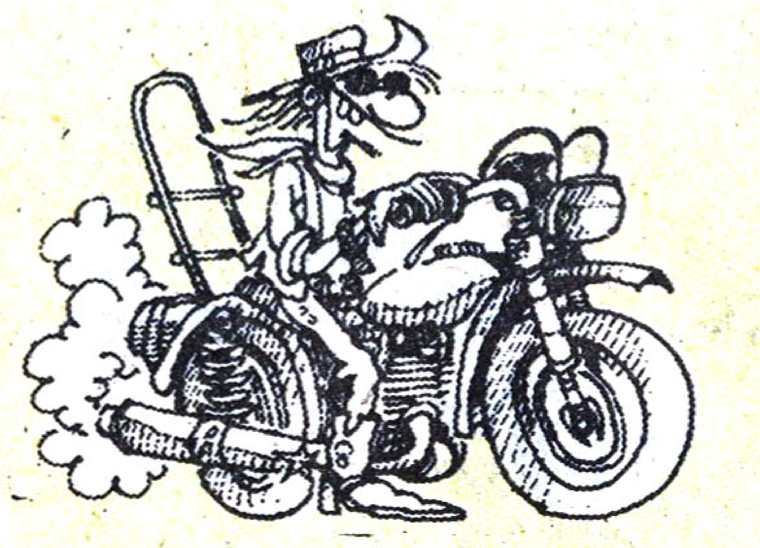

TAM GAZ GİDERKEN

- Sinir gibi şehre yayılmış kordonlar silsilesinin bir ucuna bağlı miki kılıklı telefon cihazının milli piyango numarası talihlisi, bu örümcek ağının öteki ucunda kurbaanının üç harf ile teslim olmasını titreyen dudakları ve taklit leviz 501'inin içinde pırpır eden bacaklarıyla dimtik bekliyo olmalıydı. Tele sekreteri olsaa, üç gün düşünüp bulduğu şu cümleyi kakalar, elinde porno dergisi kıçı boklu donuyla burnunu deşelerken arayanın kim olduğunu kerizler, duruma göre tribe çakılırdı. Haa... O cümle şuydu mesela "Yokum lan işte, kimliini dökül, önem dereceni mırılda. İcaabında varsaseni düdüğünün şifresini yazıl... Hadi hoo hoo" hayalleri ile yuttuğu hapın bavul uykusuna devaam etti. Bu cezaneye kalfa gireli üçüncü gün ve ilk gece nöbetiydi. Ayrıyetten de çalan telefon aspirin mi istiyodu. Bilmiyoz...

- Tahaaret bezine dönmüş, lime lime gömleği atamıyodu. Bi holivut filminde en taptığı eleman'ın gömleğinin hık demiş burnundan düşmüşüydü. Yalan diil bitpazarından alırken sol kol sümüklü bi telaaş içindeydi. Giydi (!) onu... İçine konan nesnelerin fosilsel dışa vurumcusu sol cebine, sahaflardan alınma bi beşbinlik attı. İndi inilesice dik açıları yumurta olmuş merdivenlerden. Deriin bi soluk aldı payına düşen oksijenden. Hani geri verse nefesini, nefsi müdafaaya girerdi ööle havasızdı ciğerleri. Uzatmayalım karşıdan karşıya geçiyordu delimiz. Bi araba patladı uyluk kemiğine. Cort. Ölüye bakıyordu bi cıkcık vah vah vokal grubu biri şööle dedi "herifin gömleği aynı o filimdeki adamınkinden aaa... Dağılındı, ölü hava aldı...

DELİSİN

- Doğuştan deliysen
- Küçükken aynanın arkasına baktıysan
- Gece jimnastiğine ailecek, yarım aaaz homurdaşıp, takılmıyosan
- "A.İ.D.S."in harflerine bişey uydurmuyosan "ahlakın içine dışına sıçmaca" felan gibi.
- "Orman kibarı" portresi ve nü'sü resim çalışmaların yoksa.
- Pazarları ayakların terleyene dek yatakta takılmıyosan
- Duvarda yaptığın gölge oyunlarının fotoraflarından bi albümün yoksa.
- Geceleri, ses duyunca çalışan bi teyple yatıp "horluyomuyum yoksa yea" deneyi yapmadıysan.
- Kenefte, yabansı bi özgürlük kaplıysa içini.
- Bu yaprak nereye gider diye düşünüyosan.

KOMPLEKS GEZEGENİ

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

ÖZET Evrenin en gelişmiş gezegeni olan Kompleks Gezegeni'nin Kralı emreder ve dünyanın en güçlü adamları bu gezegene götürülür...

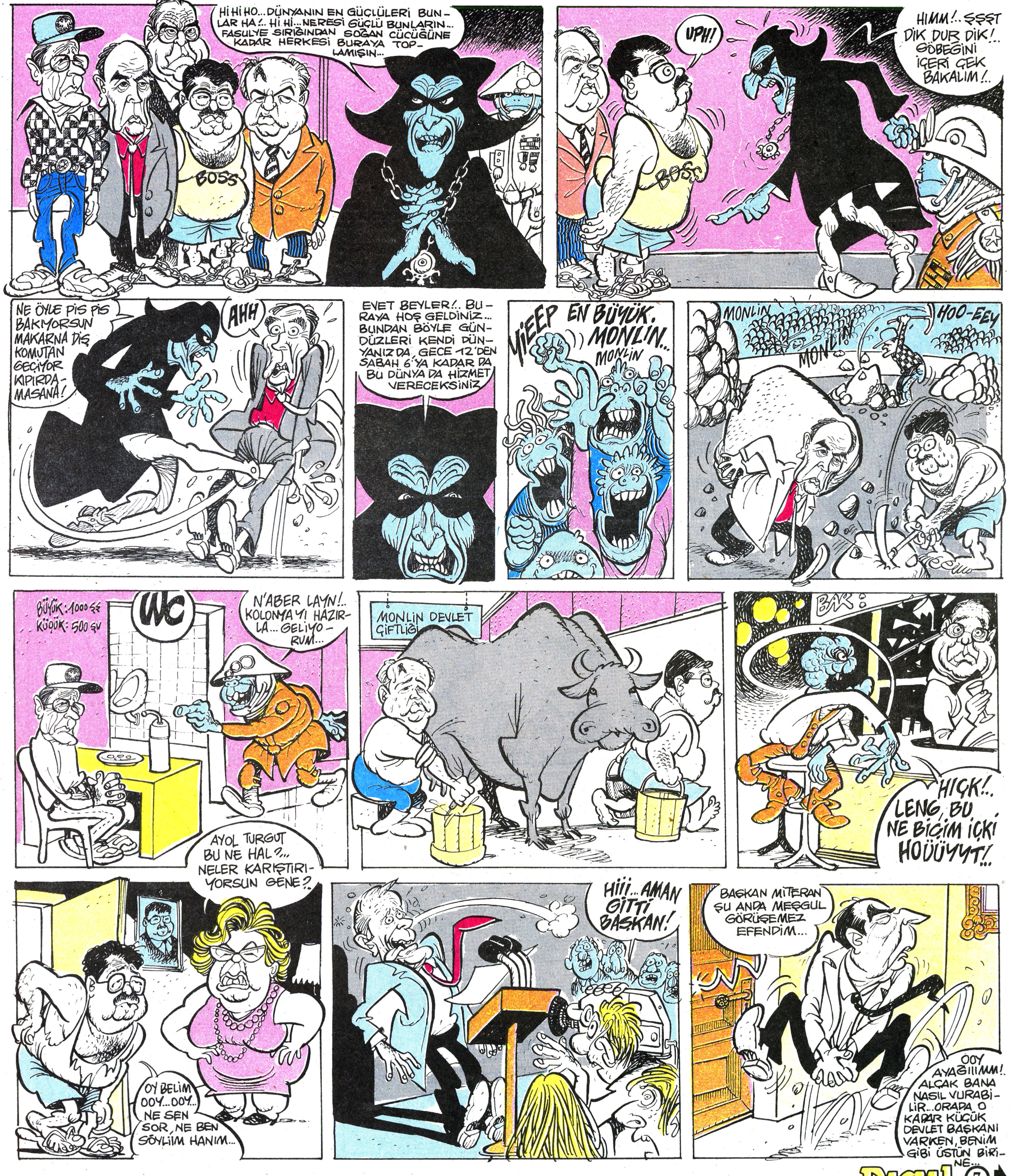

KOMPLEKS GEZEGENİ

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

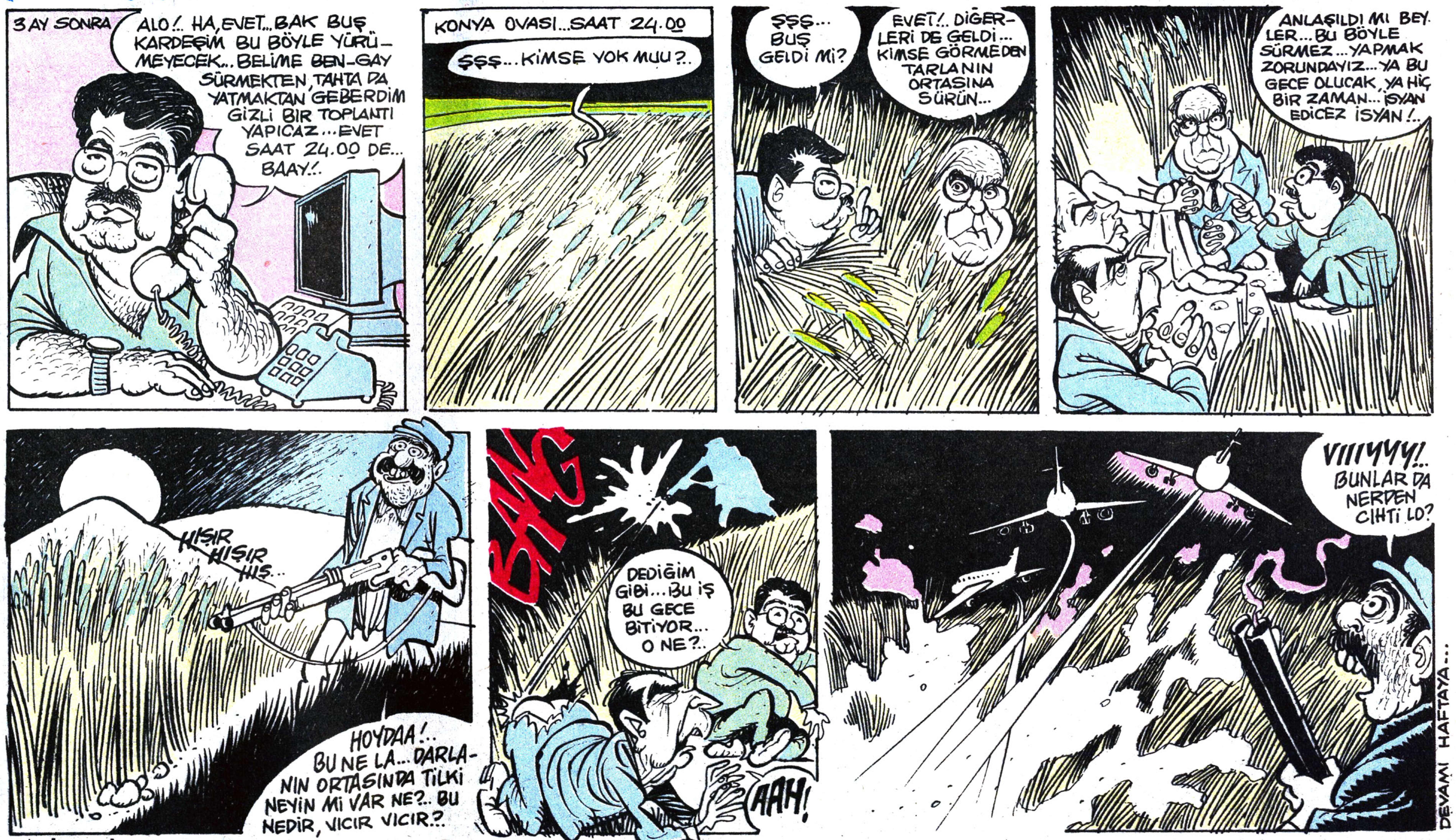

DEVAMI HAFTAYA...

İBRAHİM SARI

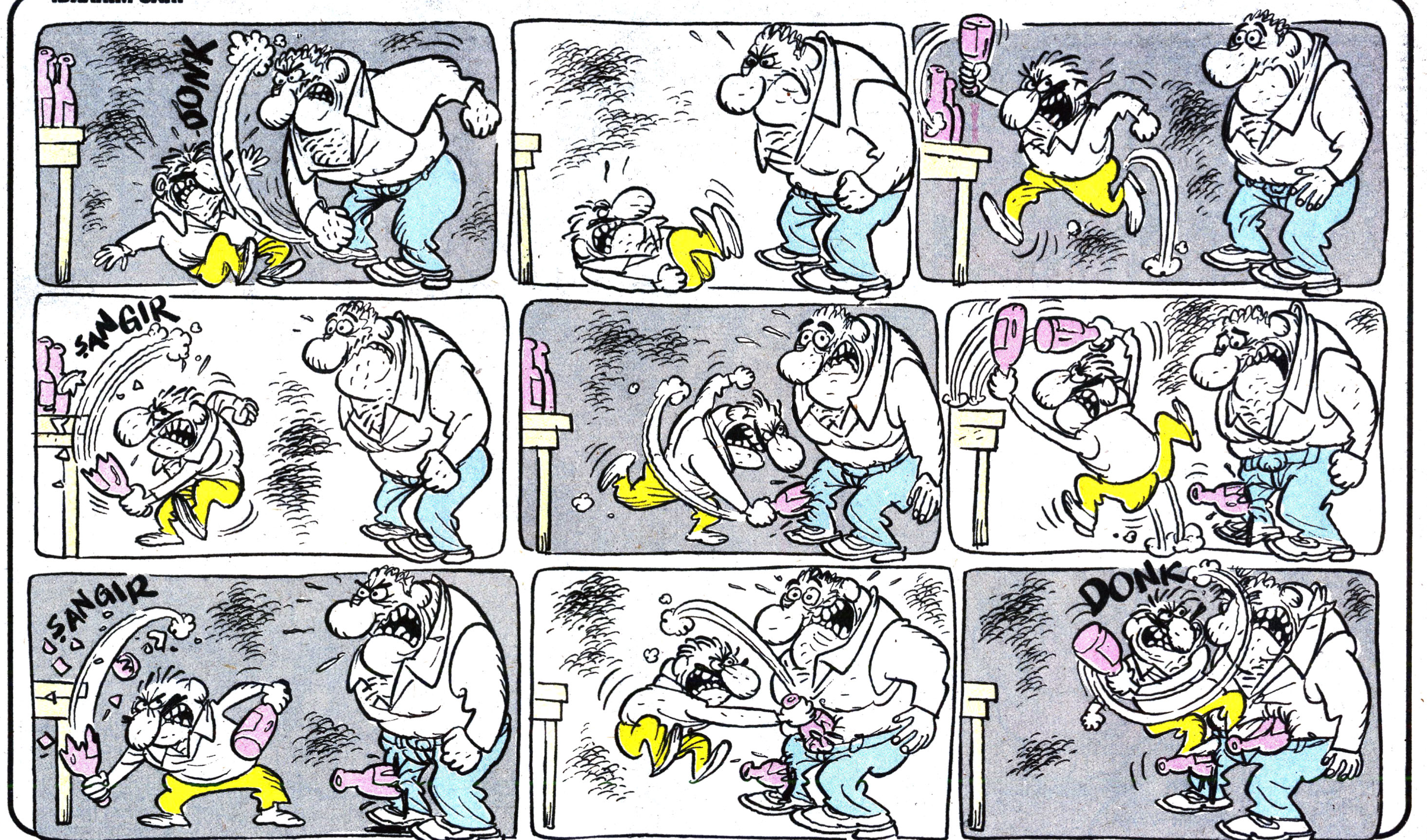

BİR KEZ DAHA GELİR Mİ ACABA?

● ZAFER TEMOÇİN

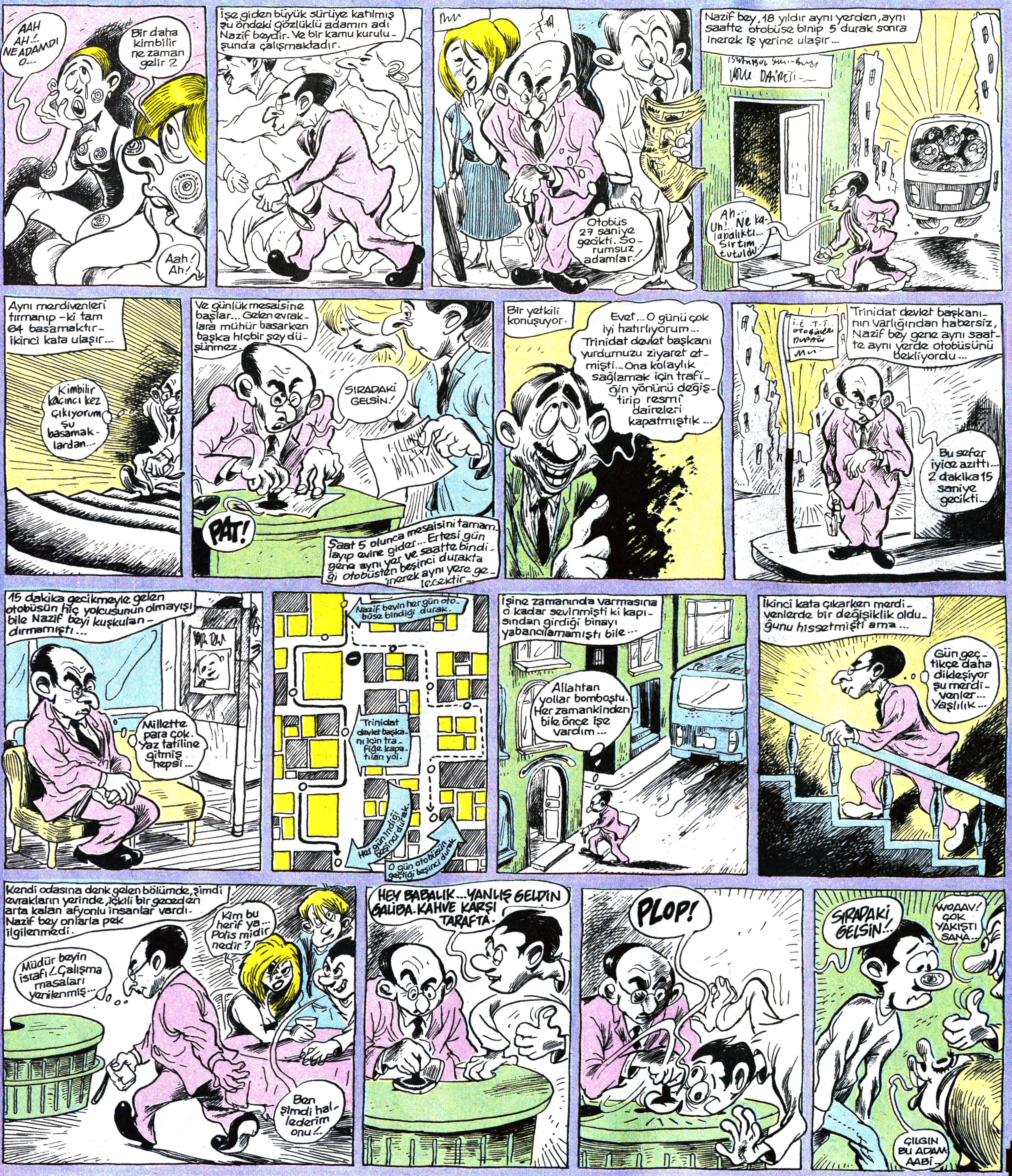

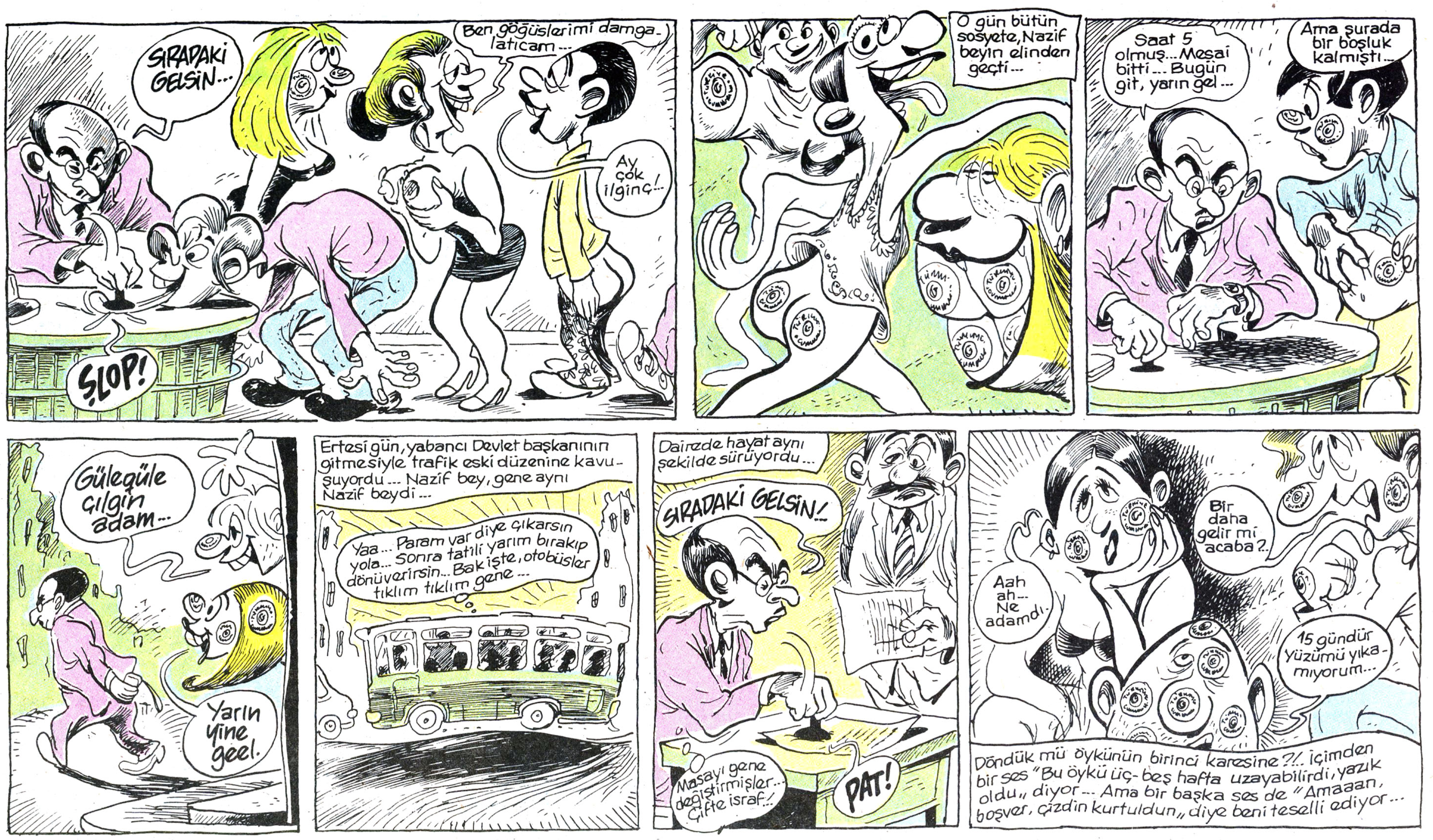

BİR TADIMLIK ŞÖHRET

● SELİM EVSEL

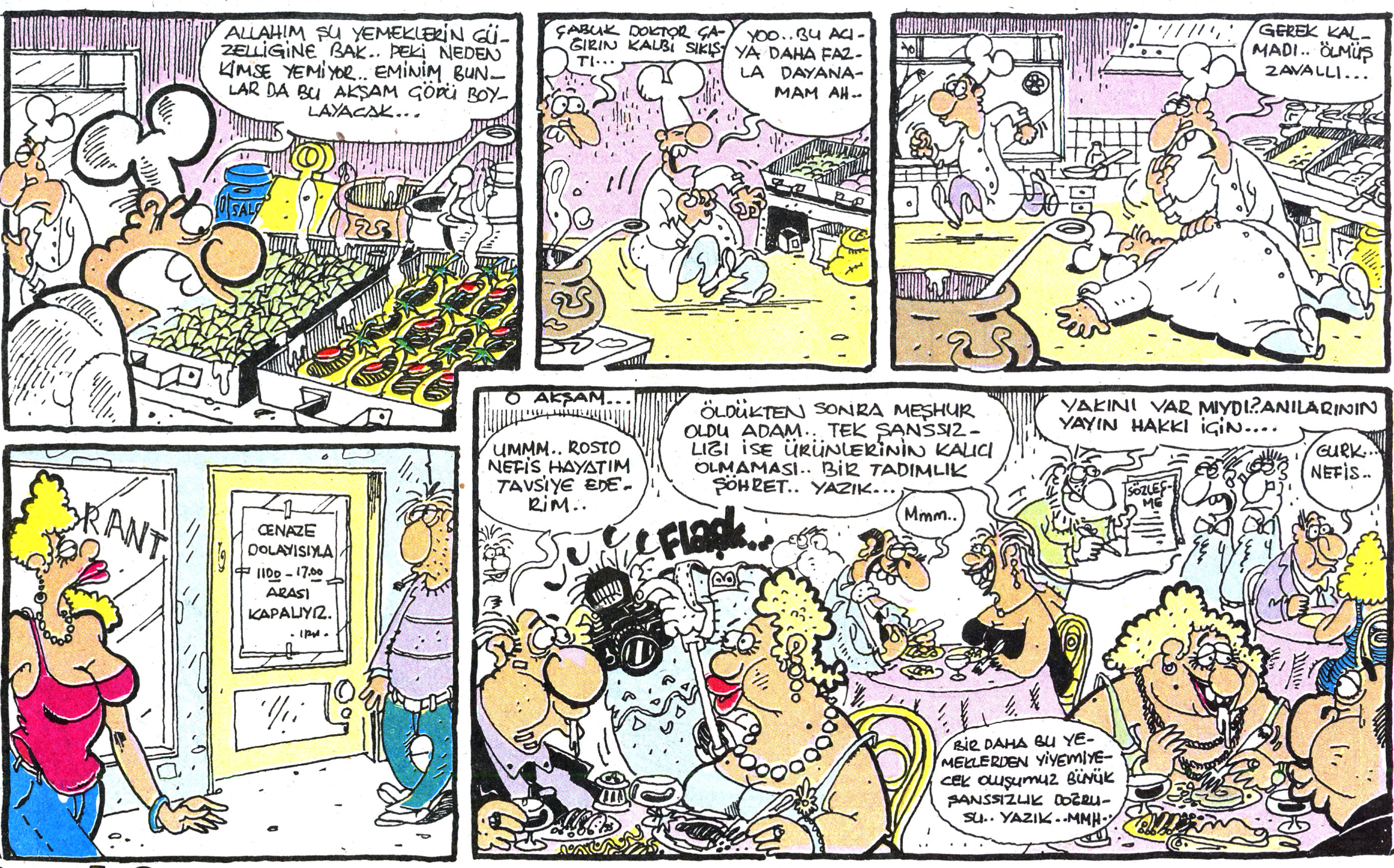

HEY TAKSİ

● SEFA SOFUOĞLU

BİTTİ...

UMUT ABİ...

● TURGAY TÜYSÜZ

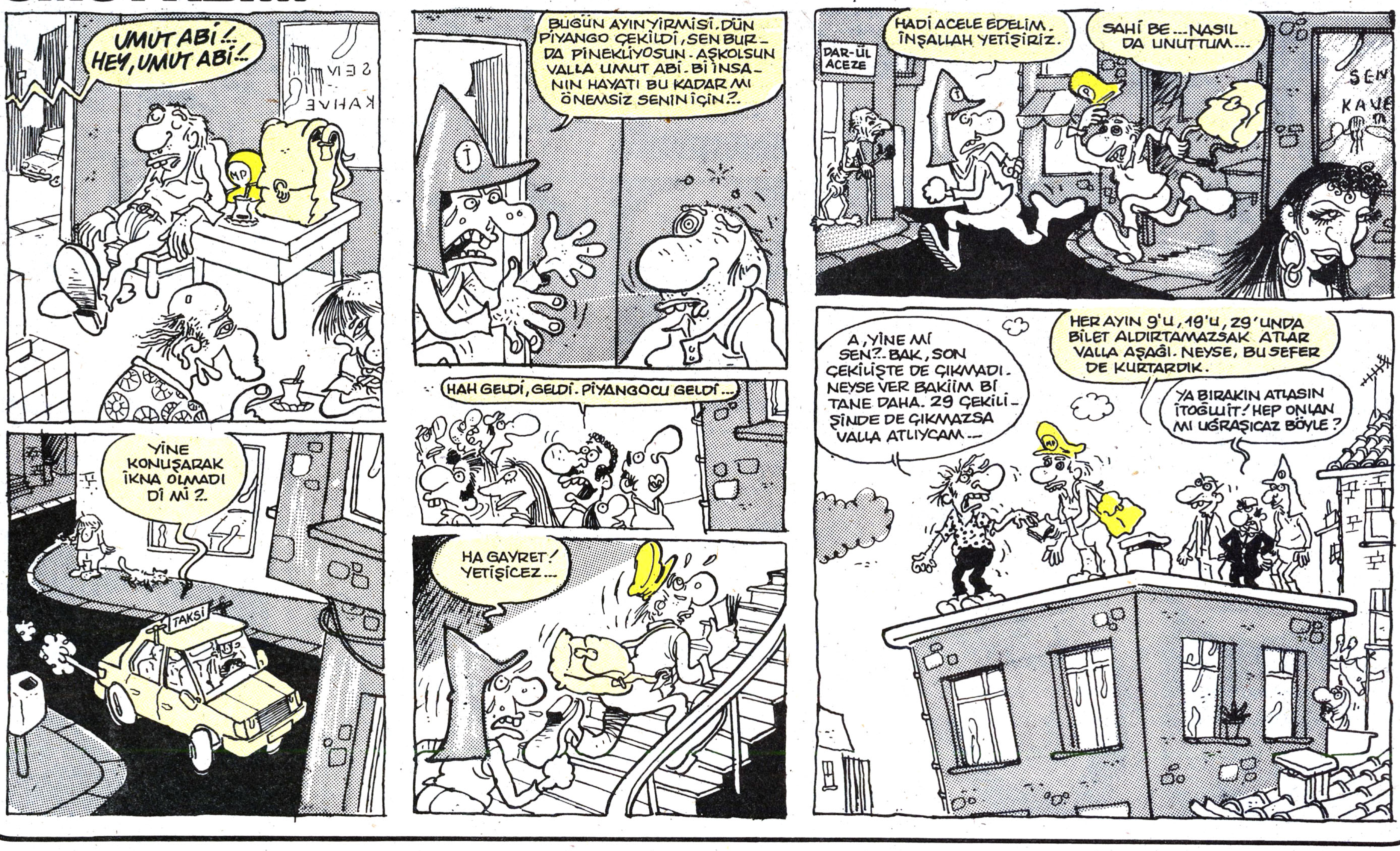

Sİ...Sİ...SİNİR

● SUAT GÖNÜLAY

SAKIN HA...

MURAT ALPAY

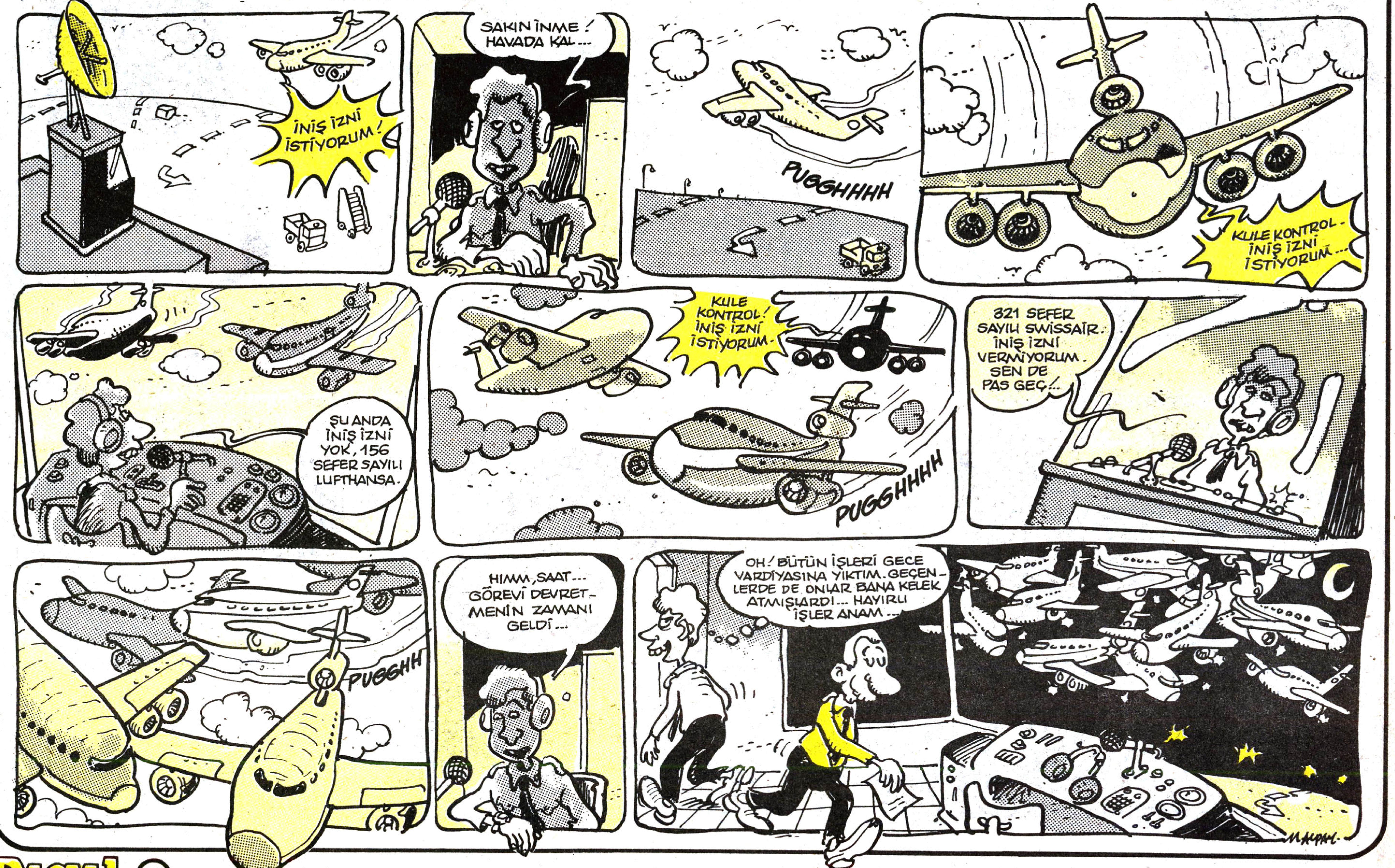

NOT DEFTERİ
murat.
Bu not defterinin projelendirilmesinde katkısı bulunan makas kalem, silgi tutkal ve fotoğraflara mersiler...
Önce, böôle popoyu tutcan ama çaktırmıcan...
manken hanım
FORDCULUK KURSLARI BAŞLADI...
Muhlis Cımcık hocanın yönetiminde ilk FORDCULUK kursu açıldı. Mankenler üzerinde tatbiki kurslar veren dersaneye ilgi büyük...
• otobüste ford, durakta ford, yolda ford nasıl yapılır?.. gidin Muhlis hocadan öğrenin...
Ford zanaatının en haso incelikleri, çaktırmadan yamulma öğretileri telefon: 417417419...
papağan diyor ki!..
• En iyi ben yaparım güldürücü mizah. Yavuz Taran bey kifayetsiz güldürücü, Suat Gönültay bey ise komiksiz bir romancı... sanır ki kendini viliyım şekispir. Çizgileri ise eften püften... Zifar Temo bey çizgı özürlü. Çizgıdan anlamaz "Çizgi" der, çızgı diyemez. Vedat özdemirci hanımın haline acıyorum. Öne dürkçe öyle hep imla hatalı yazıyor... En büyük ben yani papağan!..
alööö.. orası tilefon sapığı servisi mi Hadi ben hazırım başlayalım...
Ben de hazırım başlıyoz... oh anam
Kuaförünüz Fahri abey..
Kabaramazsın kel Fahri... Kabaramazsın kel Fahri... Anan güzel sen çirkin... Hi ho ha...
Vıy dam istediğim gibi kabardı aslansın Tahir abey...
IETT köpek servisleri başladı...
Genel arzu üzerine köpek servis otobusları hizmete başladı... Vatana millete hayırlı olaa... Otobuslar guduz aşılı dır...
incek var köpik bey
DUR
KADİR İNANIR POLİTİKAYA ATILIYO...
Gazatacı hanım size bir sır vereyim ben politikaya atılıyom... ilk defa sana söylüyom oyunuzu bana veriniz... Bilmem anlata bildim mi?
son saniye
anlamadım
Şair Şemsi abi
sizin için döktürdü buyrun okuyunuz
Kahpe felek, örgü yelek...
Acaba biz ne edek!..
Sen dersin olmazdır böyle şıır.
Ben derim olurdur böyle şıır.
Sana iç pilavlı, fıstıklı şıırler yazdım da ne oldu?..
He!..
Karlar yağdı yağdı da ne oldu?..
Şıırlerımden ben mutsuzum...

DAĞINIK

● YAZAN: SELİM EVSEL
● ÇİZEN: ŞEVKET YALAZ